

N 1/1956.

STORA UTSKOTTETS betänkande N 1/1956
med anledning av Ålands landskapsstyrel-
ses framställning till Ålands landsting med
förslag till landskapslag om fiske i land-
skapet Åland. (24/1955)

Landstinget, som fått mottaga lag- och ekonomiutskottets i ärendet
avgivna betänkande, har däröver inbegärst stora utskottets utlåtande.

Sedan lag- och ekonomiutskottets betänkande noggrant genomgåts och
i ingressen nämnda framställning granskats paragraf för paragraf beslöt
stora utskottet enhälligt omfatta förenämnda betänkande med följande
ändringar:

1. § 3 mom. 1 "berättigad att bedriva långrevsfiske" skulle i kon-
formitet med rikets motsvarande lag utbytas mot "berättigad att bedriva
mete och annat krokfiske, dock ej med gäddrev, drag eller fjäderkrok".

2. § 17 p. 4 "fjällfisknät" bör vara "fjällfisknot" samt "30 mm"
ändras till "27 mm" med samma motivering som under punkt 1 ovan och i
följd härav "20 varv" utbytes mot "22 varv".

3. § 52 mom. 1 "Bys invånare" föreslås i enlighet med landskapssty-
relsens framställning vara "Sådan invånare i by .."

4. § 91 "Fiskredskap, som bevisligen förbjudet" bör ändras
till "Fiskredskap, som bevisligen innehafts vid denna landskapslags
ikraftträdande och då var lagligt, men är i landskapslagen förbjudet,"...
Detta för att undvika osäkerhet, huruvida exempelvis ljuster, som an-
skaffats under tid, då fiske med sådan var tillåtet, finge användas i
tre år efter landskapslagens ikraftträdande.

Slutligen beslöt utskottet ånyo framhålla nödvändigheten av att hän-
vändelse till vederbörande riksmyndighet enligt § 15 i självstyrelse-
lagen göres i avsikt att åstadkomma en sådan grundlagsändring att
strömmingsfisket inom landskapet Åland kunde bringas i överensstämmelse
med här rådande sedvanerätt.

I anledning av de ovan under punkterna 1-4 föreslagna ändringarna
skulle §§ 3, 17, 52 och 91 erhålla följande lydelse:

§ 3.

Inom kommuns vattenområde är envar, som är bosatt i kommunen, be-
rättigad att idka mete samt fångst av strömming och vassbuk, med andra
nät än krokskötar. Envar inom by bosatt person är berättigad att idka
fångst av strömming på byns vattenområde jämväl med krokskötar. Uti
yttre skärgården och inom bys mot öppen havsfjärd gränsande vatten-
område är envar, som är bosatt i byn, berättigad att bedriva mete och
annat krokfiske, dock ej med gäddrev, drag eller fjäderkrok. Vad ovan
stadgas gäller såväl samfällda som skiftade fiskevatten.

Inom bys samfällda vattenområde är envar, som är bosatt i byn, berättigad att idka husbehovsfiske inom det område och med iakttagande av de begränsningar fiskelaget eller fiskevårdssammanslutningen bestämt.

I 1 och 2 mom. nämnt fiske må dock ej bedrivas inom fredningsområde, i fiskodlingsdamm eller på därmed jämförliga platser, ej heller utan tillstånd så nära annans bebodda strand, bad- eller annan sådan plats, att ägaren eller innehavaren därigenom åsamkas olägenhet. Ej heller må fisket så bedrivas, att fisket på fiskevattnets ägare eller arrendator tillhöriga not- och storryssjeställen, som av dem sedvanligen begagnas, därigenom hindras eller störes.

Vid behov må genom landskapsförordning bestämmas, om visst fångst-sätt skall anses såsom mete.

Där särskilda skäl det påkalla, äger landskapsstyrelsen rätt att inom visst område inskränka eller helt och hållet förbjuda i 1 och 2 mom. avsett fiske.

§ 17.

I redskap av garn skall minsta avståndet mellan knutarna, beräknat från dessas mittpunkt och då redskapet är vått och garnet utsträckt men ej spänt, i medeltal utgöra:

1) för fångst av nors och vassbuk 10 millimeter eller 60 varv på 60 centimeter sträckt garn;

2) för fångst av strömming 12 millimeter eller 50 varv på 60 centimeter sträckt garn;

3) för fångst av lax och laxöring 55 millimeter eller 11 varv på 60 centimeter sträckt garn; samt

4) för fångst av annan fisk 37 millimeter eller 16 varv på 60 centimeter sträckt garn; dock så att fjällfisknot och fjällfiskryssja må tillverkas med 27 millimeters avstånd mellan knutarna eller 22 varv på 60 centimeter sträckt garn, men må sådan not eller ryssja icke vara tillverkad av klenare garn än som motsvarar femtontrådigt, tjugonummers bomullsgarn.

I ryssja, som är högre än en meter, skall sagda avstånd vara 40 millimeter eller 15 varv på 60 centimeter sträckt garn.

Bestämmelserna i 1 mom. avse ej ålryssja, håv- eller garnredskap, som uteslutande användes för fångst av agnfisk eller gärs. Nät, som brukas för sådant ändamål, får dock ej ha större höjd än 125 centimeter.

Skall strömming eller vassbuk hållas levande i not minst ett dygn, är det tillåtet att utbyta kilen mot annan sådan, i vilken avståndet mellan knutarna ej understiger 8 millimeter.

I fjällfiskryssja, som är avsedd för fångst av braxen och som har

större höjd än en och en halv meter och för vars användning erfordras tillstånd av landskapsstyrelsen, skall minsta avståndet mellan knutarna i fiskhuset vara 75 millimeter, eller 8 varv på 60 centimeter sträckt garn, utom på en sträcka av 120 centimeter från dettas fäste vid den övriga delen av ryssjan.

Redskap av garn skall vara så telnat eller bandat, att maskorna däri hållas så öppna som möjligt.

§ 52.

Sådan invånare i by, som icke tillhör fiskelaget, äger rätt att erhålla särskilt tillstånd att inom område, som av fiskelaget anvisas, bedriva husbehovsfiske, på sätt fiskelagsstämman för varje år besluter. Till sådan fångst berättigad är pliktig att för bestridande av kostnaderna för åtgärder, som avse fiskevattnens vård, erlægga av fiskelaget bestämd skälig avgift, vars storlek står i relation till den del han åtnjutit i avkastningen från fiskelagets fiskevatten.

Besluter fiskelag på grund av fiskevattnets ringa avkastning eller av andra giltiga skäl, att i 1 mom. nämnt särskilt tillstånd icke beviljas, skall ärendet ofördröjligen underställas landskapsstyrelsen för avgörande.

Den, som är missnöjd med beslut rörande beloppet för den i 1 mom. avsedda avgiften, är berättigad att inom trettio dagar efter erhållen del av beslutet skriftligen underställa ärendet landskapsstyrelsens prövning. Utredning om att avgiften erlagts samt om tidpunkten härför skall bifogas.

Fiskelag kan bevilja även annat än i 1 mom. nämnt särskilt tillstånd till fiske under viss tid inom fiskelagets område.

Beslut om beviljande av särskilt tillstånd fattas på sätt i 49 § 1 mom. säges.

§ 91.

Fiskredskap, som bevisligen innehafts vid denna landskapslags ikraftträdande och då var lagligt, men är i landskapslag förbjudet, får fortfarande med iakttagande i övrigt av landskapslagens stadganden användas under tre års tid efter landskapslagens ikraftträdande.

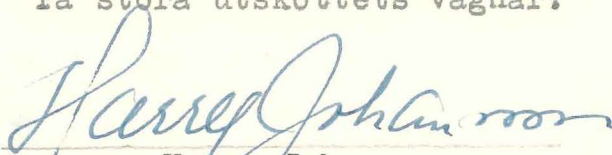
Hänvisande till förestående föreslår utskottet vördsamt

1. att landstinget måtte antaga förslaget till landskapslag om fiske i landskapet Åland i den form lag- och ekonomiutskottet föreslagit med beaktande av de ändringsförslag stora utskottet ovan framfört;
2. att landstinget ville hemställa hos Ålands landskapsstyrelse om förslag till hänvändelse till ve-

derbörande riksmyndighet enligt § 15 i självstyrelselagen för åstadkommande av en sådan grundlagsändring att strömmingsfisket inom landskapet kunde bringas i överensstämmelse med på Åland rådande sedvanerätt.

Mariehamn den 10 mars 1956.

På stora utskottets vägnar:

Harry Johansson

Curt Carlsson

Närvarande i utskottet: ordföranden Harry Johansson, v. ordföranden Hugo Elfsberg, ledamöterna Gunhild Berglund, Sigurd Danielsson, Gustav Ek, Gustav Jansson, Sven Lindholm, Einar Sundin, Bertel Söderlund, Wilhelm Wilén samt som suppleant Richard Lindroth.